

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
(τρίτο τμήμα)
της 17ης Σεπτεμβρίου 2014

Υπόθεση F-12/13

CQ
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Υπάλληλοι διερμηνείς συνεδριάσεων (AIC) — Άρθρο 90 του ΚΛΠ — Ηθική παρενόχληση — Άρθρο 12α του ΚΥΚ — Εσωτερικοί κανόνες για τη συμβουλευτική επιτροπή σχετικά με την παρενόχληση και την πρόληψή της στον χώρο εργασίας — Απόρρητο των εργασιών της εν λόγω επιτροπής — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως»

Αντικείμενο: Προσφυγή ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή στη Συνθήκη ΕΚΑΕ βάσει του άρθρου 106α της Συνθήκης αυτής, με την οποία η CQ ζητεί την ακύρωση της απόφασης της 8ης Μαΐου 2012, με την οποία η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων διορισμού αρχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έκρινε, ακολουθώντας τη γνωμοδότηση της συμβουλευτικής επιτροπής σχετικά με την παρενόχληση και την πρόληψή της στον χώρο εργασίας (στο εξής: επιτροπή για την παρενόχληση ή επιτροπή), ότι η προσφεύγουσα δεν είχε υποστεί, κατά την άσκηση των καθηκόντων της ως έκτακτης υπαλλήλου, ηθική παρενόχληση από τον προϊστάμενο της μονάδας στην οποία υπηρετούσε.

Απόφαση: Η προσφυγή απορρίπτεται. Η CQ φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Υπάλληλοι διερμηνείς συνεδριάσεων — Υπηρεσιακό καθεστώς — Συμβασιούχοι υπάλληλοι επιφορτισμένοι με επικουρικά καθήκοντα (Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, άρθρα 3β και 90)

2. Υπάλληλοι — Ηθική παρενόχληση — Έννοια — Συμπεριφορά που έχει ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα την απαξίωση του ενδιαφερομένου ή την επιδείνωση των συνθηκών εργασίας του — Προϋπόθεση επαναλαμβανόμενης συμπεριφοράς — Προϋπόθεση εκούσιας συμπεριφοράς — Περιεχόμενο — Δεν απαιτείται κακόβουλη πρόθεση του παρενοχλούντος (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 12α § 3)

3. Υπάλληλοι — Άδειες — Ετήσια άδεια — Αιτήσεις για χορήγηση αδειάς — Προθεσμία διεκπεραιώσεως εκ μέρους της Διοικήσεως — Δεν υφίσταται (Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 57, εδ. 1)

4. Υπάλληλοι — Ηθική παρενόχληση — Έννοια — Καθυστέρηση διεκπεραίωσης των αιτήσεων για τη χορήγηση ετήσιας άδειας — Δεν εμπίπτει — Προϋποθέσεις
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 12α § 3)

5. Υπάλληλοι — Δικαιώματα και υποχρεώσεις — Συμμετοχή σε μαθήματα γλώσσας προς το συμφέρον της υπηρεσίας — Υποχρεώσεις σε περίπτωση απουσιών

6. Υπάλληλοι — Υποχρέωση αρωγής που βαρύνει τη Διοίκηση — Εφαρμογή σε περιπτώσεις ηθικής παρενοχλήσεως — Εσωτερική έρευνα για προβαλλόμενη ηθική παρενόχληση — Διαδικασία — Δεύτερη ακρόαση της πλευράς κατά της οποίας ασκήθηκε η καταγγελία — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Δεν υφίσταται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 12α § 3)

1. Η πρόσληψη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπαλλήλου διερμηνέα συνεδριάσεων δυνάμει του άρθρου 90 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού [στο εξής: ΚΛΠ] συνεπάγεται ότι ο ενδιαφερόμενος αποκτά αναγκαστικά την ιδιότητα του συμβασιούχου υπαλλήλου, και ειδικότερα του συμβασιούχου υπαλλήλου κατά την έννοια του άρθρου 3β του ΚΛΠ, εφόσον το άρθρο 90 του ΚΛΠ περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 5, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ειδικές διατάξεις εφαρμοστέες στους συμβασιούχους υπαλλήλους του άρθρου 3β», του τίτλου IV του ΚΛΠ.

(βλ. σκέψη 74)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: απόφαση Cantisani κατά Επιτροπής, F-71/10, EU:F:2012:71, σκέψη 60

2. Το άρθρο 12α, παράγραφος 3, του ΚΥΚ ορίζει την ηθική παρενόχληση ως καταχρηστική διαγωγή η οποία, προκειμένου να αποδειχθεί, απαιτεί τη συνδρομή δύο σωρευτικών προϋποθέσεων. Η πρώτη προϋπόθεση σχετίζεται με την ύπαρξη συμπεριφορών, πράξεων, χειρονομιών ή προφορικού ή γραπτού λόγου που εκδηλώνονται κατά τρόπο επαναληπτικό ή συστηματικό, γεγονός που σημαίνει ότι η ηθική παρενόχληση πρέπει να νοείται ως διαδικασία με χρονική συνέχεια, η οποία προϋποθέτει την ύπαρξη επαναλαμβανόμενων ή εξακολουθητικών ενεργειών που γίνονται με πρόθεση. Για να πληρωθεί η δεύτερη σωρευτική προϋπόθεση απαιτείται οι εν λόγω συμπεριφορές, πράξεις, χειρονομίες, προφορικός ή γραπτός λόγος να έχουν ως αποτέλεσμα να θιγεί η προσωπικότητα, η αξιοπρέπεια ή η φυσική ή ψυχική ακεραιότητα προσώπου. Από το γεγονός ότι η λέξη «πρόθεση» αφορά την πρώτη προϋπόθεση, και όχι τη δεύτερη, μπορούν να συναχθούν δύο συμπεράσματα. Αφενός μεν, οι κατά το εν λόγω άρθρο συμπεριφορές, πράξεις, χειρονομίες ή γραπτός ή προφορικός λόγος πρέπει να εκδηλώνονται εκουσίως, γεγονός που αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως τις τυχαίες ενέργειες. Αφετέρου, όμως, δεν απαιτείται να αποδειχθεί ότι οι εν λόγω συμπεριφορές, πράξεις, χειρονομίες ή γραπτός ή προφορικός λόγος εκδηλώνονται με πρόθεση να θιγεί η προσωπικότητα, η αξιοπρέπεια ή η φυσική ή ψυχική ακεραιότητα προσώπου. Αρκεί οι ενέργειες του παρενοχλούντος, εφόσον προέβη σε αυτές εκ προθέσεως, να προκάλεσαν αντικειμενικά τέτοιες συνέπειες.

Τέλος, από το ότι οι κρίσιμες ενέργειες πρέπει, βάσει του άρθρου 12α, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, να έχουν καταχρηστικό χαρακτήρα συνάγεται ότι ο χαρακτηρισμός μιας συμπεριφοράς ως παρενοχλήσεως εξαρτάται από την προϋπόθεση να παρουσιάζει αυτή μια επαρκή αντικειμενική πραγματικότητα, υπό την έννοια ότι ένας αμερόληπτος και συνετός παρατηρητής, με τη συνήθη ευαισθησία και τελών υπό τις ίδιες συνθήκες, θα την έκρινε ακραία και αποδοκιμαστέα.

(βλ. σκέψεις 76 έως 78)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: αποφάσεις Q κατά Επιτροπής, F-52/05, EU:F:2008:161, σκέψεις 134 και 135, που δεν αναιρέθηκε στο σημείο αυτό με την απόφαση Επιτροπή κατά Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347· Skareby κατά Επιτροπής, F-42/10, EU:F:2012:64, σκέψη 65, και Cantisani κατά Επιτροπής, EU:F:2012:71, σκέψη 89

3. Μολονότι βάσει του άρθρου 57, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ ο υπάλληλος δικαιούται, κατά ημερολογιακό έτος, ετήσιας αδειας τουλάχιστον 24 εργάσιμων ημερών και κατ' ανώτατο όριο 30 εργάσιμων ημερών, η διάταξη αυτή δεν επιβάλλει στη Διοίκηση προθεσμίες αναγκαστικού δικαίου για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων χορηγήσεων αδειας που υποβάλλουν οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό.

(βλ. σκέψη 112)

4. Όσον αφορά την ύπαρξη περιστατικού ηθικής παρενοχλήσεως συνδεόμενου με τη διεκπεραίωση αιτήσεων χορηγήσεως ετήσιας αδειας, ενδεχόμενη καθυστέρηση εγκρίσεως της αιτήσεως δεν μπορεί να προσαφθεί στους ιεραρχικώς ανωτέρους εφόσον οφείλεται σε άλλη διοικητική μονάδα και, εν πάση περιπτώσει, η αίτηση διεκπεραιώνεται εγκαίρως. Αυτό ισχύει όταν ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει την επιβεβαίωση της εγκρίσεως δύο εβδομάδες πριν από το χρονικό διάστημα που αφορά η αίτηση.

Η υπενθύμιση από προϊστάμενο τμήματος ότι είναι αναγκαίο οι αιτήσεις χορηγήσεως αδειας να υποβάλλονται τουλάχιστον πέντε εργάσιμες ημέρες πριν από το χρονικό διάστημα που αφορά η αίτηση δεν είναι αποδοκιμαστέα αυτή καθεαυτήν, καθόσον υπαγορεύεται από λόγους ομαλής λειτουργίας της υπηρεσίας.

Δεν είναι επίσης αποδοκιμαστέα καθεαυτήν η υπενθύμιση από προϊστάμενο τμήματος ότι το μέλος του προσωπικού υποχρεούται να εξαντλήσει το υπόλοιπο ετήσιας αδειας του πριν από τη λήξη της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου. Αντιθέτως, η χρηστή διαχείριση του προσωπικού επιβάλλει να υπάρχει μέριμνα ώστε οι συνεργάτες να δηλώνουν και να χρησιμοποιούν την ετήσια άδειά τους κατά τέτοιον τρόπο ώστε να αποφεύγεται η μεταφορά στα επόμενα έτη ή η καταβολή αποζημιώσεως για άδεια που δεν λήφθηκε κατά τη λήξη συμβάσεως.

(βλ. σκέψεις 116 έως 118)

Παραπομπή:

ΔΔΔΕΕ: απόφαση Q κατά Επιτροπής, EU:F:2008:161, σκέψη 180

5. Η εγγραφή σε μαθήματα γλώσσας προς το συμφέρον της υπηρεσίας, τα οποία διοργανώνονται στο πλαίσιο του χρόνου κανονικής εργασίας, συνεπάγεται ότι ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται να δικαιολογεί αμέσως τις απουσίες του τόσο στον ιεραρχικώς ανώτερό του όσο και στην υπηρεσία που είναι υπεύθυνη για τα εν λόγω μαθήματα γλώσσας.

Αφού ενημερώσει δεόντως τον προϊστάμενό του για την απουσία του από τα μαθήματα γλώσσας, ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος ή μέλος του προσωπικού οφείλει να προβεί προσωπικά στις απαιτούμενες διοικητικές ενέργειες προς το τμήμα κατάρτισης που είναι υπεύθυνο για τα μαθήματα γλώσσας, στη συνέχεια να επιβεβαιώσει ότι έχουν πραγματοποιηθεί οι σχετικές μεταβολές της υπηρεσιακής του καταστάσεως και να λογοδοτήσει για ενδεχόμενες απουσίες και στο εν λόγω τμήμα.

(βλ. σκέψεις 120 και 121)

6. Στο πλαίσιο εσωτερικής έρευνας σχετικής με προβαλλόμενη ηθική παρενόχληση, η οποία διεξάγεται βάσει των εσωτερικών κανόνων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί της συμβουλευτικής επιτροπής σχετικά με την παρενόχληση και την πρόληψή της στον χώρο εργασίας, η επιτροπή για την παρενόχληση δεν δεσμεύεται στις εργασίες της από αυστηρούς διαδικαστικούς κανόνες που θα της επέβαλλαν τη δεύτερη ακρόαση του προσφεύγοντος, ακόμα και αν δεν το κρίνει απαραίτητο. Ο ρόλος της επιτροπής είναι συμβουλευτικός και η γνωμοδότησή της δεν συνιστά πράξη βλαπτική για τον προσφεύγοντα. Εξάλλου, ενώπιον της επιτροπής για την παρενόχληση, το φερόμενο θύμα και ο φερόμενος παρενοχλών δεν βρίσκονται στην ίδια θέση. Ο φερόμενος παρενοχλών πρέπει να μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του, όπως διευκρινίζεται με το άρθρο 10, δεύτερο εδάφιο, των εν λόγω εσωτερικών κανόνων, έναντι της καταγγελίας που έχει ασκηθεί ενώπιον της επιτροπής. Υπ' αυτές τις συνθήκες, το γεγονός ότι δόθηκε μια επιπλέον ευκαιρία στον φερόμενο παρενοχλούντα να απαντήσει στις αιτιάσεις που διατυπώθηκαν εις βάρος του δεν αποδεικνύει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του φερόμενου θύματος από την επιτροπή για την παρενόχληση ή παράβαση από την επιτροπή της υποχρεώσεως αμεροληψίας που υπέχει.

(βλ. σκέψη 147)